

PŘÍBĚH

S NAŠIMI HRDINY JSME SE ROZLOUČILI, KDY SPATŘILI LOĎ SE ČTYŘICETI PIRÁTY...

LVI A PLACHETNICE pokračování

Piráti koukají a vidí, že kolem pluje ryba s ploutví jako plachta. A na ní dva lidé, jeden s deštníkem v ruce. Piráti se náramně podivili, obrátili svůj koráb, dohnali tu rybu, sundali z ní ty dva a vytáhli je k sobě na palubu.

Byli to Parníček a suchozemský námořník Flok.

„Znamenitě,“ povídají piráti. „Už dávno se nám nepodařilo kápnout na takovouhle kořist: na lidi, plující na rybě. Teď Vás čeká nejstrašnější smrt. Začneme, hoši!“

Parníček a Flok leží svázaní na palubě a přemýšlejí: „Je s námi zle...!“

Už se blíží piráti s krivými noži, v čele Černovous, kapitán a strážce lodního špuntu.

„Hej, Ty zdravější!“ povídá Černovous Parníčkově, „hod’ svého přítele přes palubu a my Tě necháme žít...“

„To tam radši hodím někoho z Vás,“ povídá Parníček. Napnul svaly, přetrhal provazy, vyskočil a pustil se do pirátů.

Ale piráti měli na lodi dvě děla. Jedno na přídí, druhé na zádi.

„Z děl po nich nestřílejte!“ přikázal Černovous. „Musíme je dostat živé.“

První pirát se vrhl na Parníčka. Ale Parníček lapl ho za ruku a šupl s ním přes palubu.

Druhý pirát se vrhl na Parníčka. A Parníček lapl ho za nohu a šupl s ním přes palubu.

Rozběhl se třetí, Parníček se na něho podíval a pirát hupl, skočil radši přes palubu sám.

Piráti vidí, že to s tím chlapíkem nepůjde jen tak. Seběhli se kolem děla na

pohádka



zádi, nabili ho a namířili rovnou na Parníčka.

Ale Parníček zatím osvobodil z pout Floka. Flok kouká a vidí, že na palubě leží spousta knoflíků. Posbíral je, nabil je do druhého děla, namířil na piráty a prásk! Piráty to jako větrem sfouklo přes palubu. Na lodi zůstal jenom Černovous.

„No, to je výborné,“ povídá ten prohnaný vůdce pirátů, „že jste je přemohli. Už jsem měl těch grobiánů namouduši po krk. Takoví nezduřáci. Ani jeden neuměl hrát šachy. Zahrajem si? Kdo vyhraje, ten bude kapitánem. A koráb popluje tam, kam on poručí.“

A co když je tenhle Černovous řádný člověk, uvažují Parníček a Flok, a jen nešťastnou náhodou se stal pirátem?

Pustili se tedy do hry. Hraje Parníček, hraje Flok, ale ani jeden ne a ne vyhrát.

Koukají a vidí, že jejich figurky stojí na černých polích, Černovousovy na bílých.

Přestavěli je a v tu ránu vyhráli.

Černovous poznal, že jde do tuhého. Podíval se přes palubu, něco uviděl a povídá:

„Momentik počkejte, musím dolů do podpalubí, pořádně zarazit lodní špunt, jinak nabere vodu.“

Slezl do podpalubí a špunt vytáhl.

Loď se začala potápět, až se dočista potopila. Parníček a Flok se znovu ocitli ve vodě. A přímo mezi čtyřiceti námořními loupežníky.

„Ha, a máme je,“ povídá Černovous. „Pochyťte je, moji věrní piráti! Už mám těch dvou až po krk. Zrovna jsem s nimi čtyřikrát vyhrál v šachu. Ale kde jsou?“

Rozhlédl se, jenže Parníček s Flokem už byli bůhví kde. Ryba s ploutví jako plachta na ně celou dobu čekala pěkně na hladině.

a jak to bylo dál si přečtete příště



288

SIHÁČEK



duben 2017

CO SE STALO

Jak to zvládáme

31. 3.- 1. 4. — proběhl 13. ročník „Po stopách tajemství Uctivačů Ginga“. Netradičně jsme tentokrát byli v Kopřivnici a blízkém okolí.

5. 4. — bylo pod mrakem, ale bez deště. Schůzka proběhla téměř celá venku.

Na začátku schůzky jsme hráli ocásky (jakože veverka), stihli jsme tři kola. Jelikož se obloha vyjasnila, tak jsme šli se zákeřnými bacily »Kurdějů« bojovat do Palésku (klasický »chaos« — přehazování bakterií z paluby na palubu). Bacilů se úspěšně zbavili, tak směr zpátky klubovna...

Tam jsme stihli jedni kolo Korzárů, rozdali »nové číslo« oddílového časopisu, pamětní kartičky za Gingo a cenu pro vítěze březnového bodování — gratuluje me **Lucce** : -) — tak to napsala Barča...

12. 4. — bylo docela chladno, občas spadlo i pár kapek... Protože jsou velikonoce za rohem, měli jsme dnes výrobní schůzku — takže v klubovně.

Moje noha se uzdravuje, tak jsem na schůzce byl i já. Začali jsme úkolem pro Korzárů. Dnes nás čekal PIRÁTSKÝ POSTŘEH — klíč na stole, dvě značky. Cílem bylo chytit klíč dřívě, než ho soupeř, za provázek, strhne pryč. Dále jsme pokračovali putováním po moři. Většina přesunů tentokrát dopadla úspěšně.

A potom jsme se pustili do velikonočních výrobků. Začali jsme tím jednodušším - vybarvováním papírového vajíčka. To šlo všem pěkně od ruky a tak jsme pokračovali náročnějším kouskem...

Tím bylo zdobení vyfouknutých vajíček roztavenými voskovkami. Není to úplně složité, ale otevřený oheň je otevřený oheň, i když to jsou jen svíčky. Narazili jsme však na jiný zádrhel. Voskovky odkapávaly do svíčky a ta pak nehořela (inu není vosk jako vosk).

Čajové svíčky tak nebyly dobrou volbou, více jsme zapalovali, než zdobili. Nakonec jsme vyměnili svíčky za klasické, ale to nějaký čas trvalo a tak se nepodařilo všem svůj kousek dokončit. Výsledky naší práce si můžete prohlédnout »v galerii« na WEBU.



WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 19. 4. 2017

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael, Svjatek



KORZÁŘI

První z dalších úkolů pro Korzáry byl hromadný – dvě skupiny bojovaly proti sobě, výsledek byl nerozhodný a tak měli zisk všichni. Druhý úkol byl na postřeh...

KURDĚJE — výsledky nebyly hodnocené

	spnění
1 Lucka	✓
2 Tete	✓
3 Matyáš	✓
4 Matouš	✓
5 Olča	✓
6 Veverka	✓
7 Říša	✓
8 Adam	✓
9 Dave	✓
10 Maťo	✓
11 Ondřej	✗
12 Kája	
13 Paťa	
14 Jirka ml.	
15 Tomáš	



POSTŘEH

	postřeh	vysl
1 Matyáš	8	10
2 Ondřej	8	9
3 Lucka	6	7,5
4 Maťo	6	7,5
5 Martin	6	7,5
6 Kája	5	6,3
7 Tete	5	6,3
8 Říša	5	6,3
9 Paťa	4	5
10 Jirka ml.	4	5
11 Adam	3	3,8
12 Veverka		
13 Matouš		
14 Olča		
15 Dave		
16 Tomáš		



NĚCO NA BEDNU...

Nazdar ohýbači mozkových závitů. Dnes je pro vás připravena osmisměrka.

S	P	R	E	B	E	N	D	A
L	P	H	R	Í	L	A	P	Š
V	Ý	L	E	T	L	R	A	E
A	O	B	Á	K	O	S	N	K
H	O	I	O	V	L	D	O	Á
S	B	P	Á	T	E	K	Š	R
P	J	Z	S	L	A	K	Š	E
A	E	T	O	P	S	L	M	V
K	K	P	Á	R	I	E	Z	T
O	T	T	S	O	N	N	I	Č
D	K	E	Í	T	G	I	E	J
O	P	L	Á	N	E	K	C	T
R	Í	L	A	K	S	Ú	N	E

řešení pošlete na oddílovou adresu:

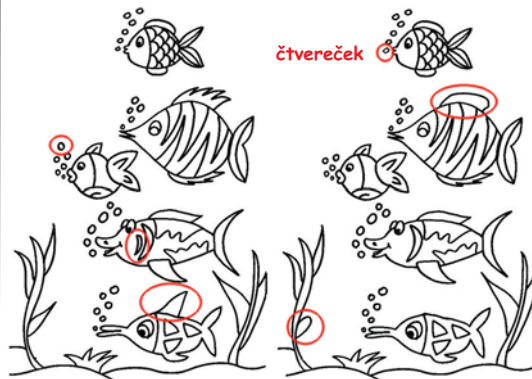
sahasapa@centrum.cz,

nebo přineste na schůzku.

V lesích severozápadních Čech se nachází zřícenina hradu (TAJENKA). Na Velký pátek se znovu promění na honosné šlechtické sídlo se služebnictvem a otevřou se poklady ukryté v hradním sklepení. Jakmile však odbije půlnoc, zůstanou tu jen rozbořené zdi.

BRLOH, ČINNOST, ČTVERÁK, EMENTÁL, KAPÁTKO, LEASING, OBJEKT, PANOŠ, PÁTEK, PLÁNEK, POKLAD, POLEDNE, PREBENDA, PROVÁZEK, RODOKAPS, SNÍTKA, SPINET, SPLÁVEK, ŠPALÍR, ÚSKALÍ, VÝLET, ZLATOBÝL, ZORNICE

Řešení z minulého čísla:



ZE SVĚTA ZVÍŘAT



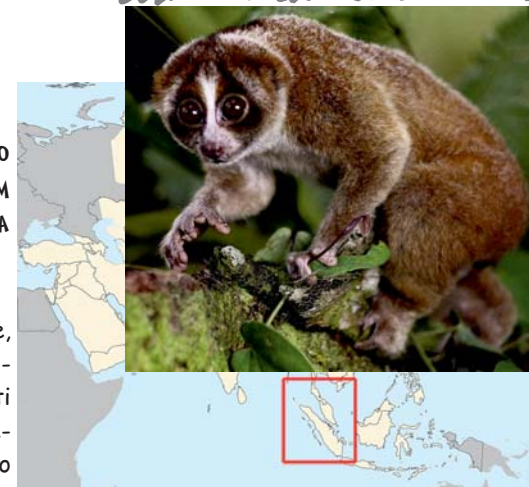
Po více než roce zařazujeme tuto občasnou rubriku, protože kolem popisovaného zvířátka se u nás zvedla vlna zájmu. A proč? Inu čtete...

OUTLOŇ VÁHAVÝ

Je noční poloopice z jihovýchodní Asie, nejrozšířenější zástupce čeledi outloňovitých. Dospělí jedinci dosahují velikosti 21-40 cm. Jsou pokryti jemnou šedohnědou srstí, v níž se téměř ztrácejí jeho malé zakulacené uši a zcela zakrslý ocas. Jeho velké oči se žlutými duhovkami mu dodávají jakýsi ustrašený výraz, ale v noci jsou mu pomocníkem při lovu.

Patří mezi noční živočichy, přes den spí přitisknutý k středně silným větvím stromů, připomínaje spíše mechový chomáč. Lovit a sbírat potravu začíná při západu slunce. Obývá koruny stromů. Na rozdíl od ostatních poloopic není tak obratný, při pohybu pozvolna posunuje jednu končetinu za druhou. Svou kořist však může překvapit nenadálým skokem. Šplhat dovede výborně, a to i pozpátku po svislých větvích a kmenech. Navíc je vybaven kožním sekretem, který obsahuje toxin, který dělá z outloňů jediné jedovaté primáty na světě.

Smůla Outloňů je mimo jiné v tom, že vypadají velmi roztomile. Stávají se tak cílem překupníků, kteří je prodávají jako domácí mazlíčky. Aby nebyly pro své majitele nebezpeční, odcvakávají jim překupníci zuby.



Častokrát však po této „operaci“ dostanou infekci a umírají. Navíc v zajetí trpí, protože jsou aktivní v noci, a to jejich majitelé nechtějí pochopit.

Ostravská a Olomucká ZOO jsou zapojeny do mezinárodního projektu KUANG, který se zabývá ochranou outloňů v Indonésii, cílem programu je provoz záchranného a rehabilitačního centra pro jedince zabavené překupníkům.

DUBEN

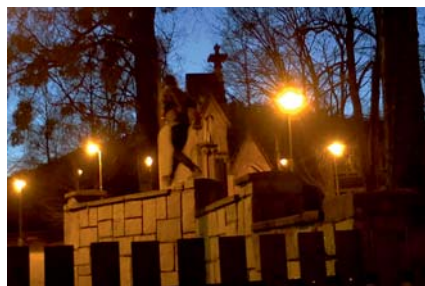
BODOVÁNÍ

pořadí	jméno	gin	5.4.	s286	12.4.	s287	řevnička	celk
1.	Ondřej	6	9	-	8	-	8	31
2.	Matyáš	7	7	-	8	-	-	22
3.	Říša	6	8	-	6	-	-	20
4.	Tete	7	6	-	6	-	-	19
5.	Maťo	6	5	-	7	-	-	18
6.	Dave	7	9	-	-	-	-	16
7.	Veverka	-	7	-	5	-	-	12
8.	Adam	-	4	-	5	3	-	12
9.	Lucka	-	4	-	7	-	-	11
10.	Matouš	-	8	-	-	-	-	8
11.	Martin	-	-	-	7	-	-	7
12.	Kája	-	-	-	6	-	-	6
13.	Paťa	-	-	-	5	-	-	5
14.	Jirka ml.	-	-	-	5	-	-	5
15.	Olča	-	3	-	-	-	-	3
16.	Tomáš	-	-	-	-	-	-	-

půlčik

Po stopách tajemství Uctívačů ginga

Třináctý ročník městské hry proběhl letos v Kopřivnici. Chystal jsem hru dva měsíce, ale zranění, které mě postihlo, bohužel zapříčinilo, že jsem se nemohl zúčastnit a tak jsem jen čekal na zprávy...



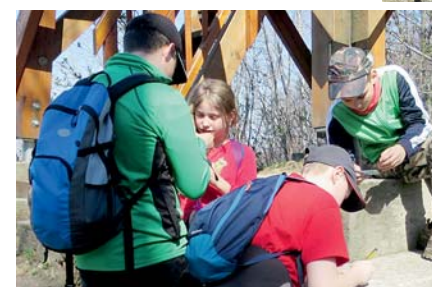
únik po zídce



rozhovor s mnichy



sobotní dološtění



pod rozhlednou



další zpráva

získání zástavy



PÁTEK

U klubovny se sešli Ondřej, Riša, Maťo, Dave, Maty a Tete. Jako průvodci Kuki a Jirka. Doprovodem byli Maruška a Barča. Do Kopřivnice jsme cestovali vlakem. Zvládli jsme přestupy, a ve Studénce se k nám přidala Terka.

V Kopřivnici jsme se přesunuli ke kostelu. Pak byl krátký úvod a po něm jsme spolu s dalšími pěti týmy z oddílů Stopaři a Lesani začali pátrat po městě po zprávách.

Samozřejmě nás honili vontové a mnichové nám v určené časy předávali zprávy, kde hledat dál.

V deset běhání skončilo a všichni se přesunuli na hájenku. Povečřeli jsme a zalehli ke spánku. Zítřek bude taky náročný.

SOBOTA

Po snídani jsme doložili zprávy a podle včerejších výsledků se vydali na hledání podle zpráv. Jako pomůcku jsme měli mapu. Jak se ukázalo, většinou moc nepomohla.

Další putování bylo zajímavé. Některé týmy měli GPS, abychom se mohli podívat, kde se toulali a bylo to poučné.

Kukiho tým šel „zkratkou“ přes Pískovnu — nejvyšší kopec v okolí. Přes třetí stanoviště se dostali ke zprávě, že měli začít na Raškově vyhlídce. Pak už postupovali v podstatě, tak jak bylo v plánu.

Jirkův tým šel správně, ale z Raškovy vyhlídky se vrátil na první stanoviště, pak se ještě toulal po okolních cestách a po třetí návštěvě na vyhlídce se konečně vydali správným směrem.



vyzvednutí schránky

Ani další týmy se nevedli lépe. Přece jenom však Kondoři (z Lesanů) zvládli zprávy nejlépe a k Janginu se dostali jako první.

Týmy Sihasapy skončily na druhém a třetím místě. Druzí — Bodliny a ostny, co vedl Jirka a třetí — Zadní vrátka, co vedl Kuki.

Tak píšu podle zpráv, které se ke mně donesly. Bohužel jsem „trpěl“ v Ostravě.



cíl našeho hledání - JANGIN



společná fotografie

Pamětní list

na městskou hru
Po stopách tajemství Uctívačů ginga



Kopřivnice

Příběh pokračuje

31. 3. - 1. 4. 2017